

ging leven onder den naam van jonkheer van Brugge.

Het is alsof nu in N-Amerika zekere Benjamin David Joris wil navorigen. Hij be- weert een openbaring Gods ontvangen te heb- ben, dat de oordeelsdag aanstaande is en dat de 144.000 verzegelden, uit al de geslachten Israels (Openbaring VII) in hem hun geestelijk hoofd hebben te erkennen. Hij wees aan zijn verdwaasde volgelingen de kleine stad Renton Harbor aan, als de plaats van waar zij den Heere zullen tegemoet gevoerd worden.

Dit alles wordt door een schare verceerders van Benjamin voor goede munt aangenomen! Natuurlijk is Benjamin ook de man, die het geld van zijn volgelingen beheert. Als de oordeelsdag zoo spoedig komen zal, wat heeft men dan nog aan zijn geld en goed? Geen wonder dat zijn discipelen er allen toe overgingen om hunne eigendommen te verkoopen en het geld aan Benjamin over te geven! Dat er huuge- zinnen worden verwoest en dat vrouwen in armoede moeten wegdwijken, is te denken. Maar het ergste is dat zij, die Benjamin volgen, hunne kinderen moeten afstaan. Deze worden allen in een gesticht geplaatst, waar zij afge- zonderd opgevoed worden, om door de godde- looze wereld niet besmet te worden.

De mannen dragen lang haar en zien er fanatiek uit. Sommigen hebben een pover, anderen een welgedaan uiterlijk, terwijl er zich reeds onderscheidende gevallen van verstands- verbijstering hebben voorgedaan.

De overheid heeft tot hertoe geen termen gevonden om tegen Benjamin's drijven op te treden. Hij schijnt er voor te zorgen, dat hij geen vat op zich geeft. Honderden menschen verzamelen zich dan ook onverhinderd te Ren- tor Harbor.

Doch nu heeft Benjamin een nieuwe open- baring ontvangen. Hij beweert, dat hem door God bevolen is zijne discipelen naar Engeland over te brengen, omdat het eind der wereld van dat punt het best zal te zien zijn en dat daar de volle 144.000 zullen vergaderd worden.

Ware het niet gewenscht, dat eens een ge- neeskundig onderzoek werd ingesteld naar de geestvermogens van den leider der 144.000 verzegelden? Het staat bij ons vast, dat hij lijdt aan verstandsverbijstering of dat hij zich schuldig maakt aan bedriegelijke oplichting.

WINCKEL

Voor Kinderen.

EEN TERECHTWIJZING.

Een beeldhouwer was eens in zijn werkplaats bezig en arbeide ijverig. Hij was een kunst- naar die veel schoons leverde, en van dat zijn werk was veel bekend. Hij stond overal met vrouw en kinderen leefde. Hij stond overal met vrouw en kinderen leefde. Hij stond overal met vrouw en kinderen leefde.

Een jonge man trad de werkplaats binnen, en vroeg verlost, al het schoone eens te bezien dat daar stond. Het werd hem vergund, en eindelijk kwam hij weer bij den werkmeester terug en zei:

„Ik ben ook beeldhouwer en hoop het nog eens ver te brengen. Ik ben trouwens al een heel eind op weg.”

De ander knikte en sprak:

„Ik hoop ook, dat ge recht knap in dit kunst- vak zult worden. Doch reken er op: het eischt veel tijd en oefening. Het duurt in den regel lang, vóór iemand in staat is, er zich en de zijnen van te onderhouden.”

„O,” zei het jonge mensch verwaand, „daar denk ik niet aan. 't Is mij niet te doen om geld, maar om roem en eer. Daarvoor werk ik.”

„Ei zoo,” antwoordde de beeldhouwer, „dat begrijp ik. De menschen werken toch meestal om hetgeen zij begeeren, maar dat zij het minst bezitten.”

De jonkman voelde zich juist niet geveid en nam kort afscheid. Hij zette zijn werk voort. Doch toen hij een dertig jaar later, zelf een meester in de kunst, bij het graf van zijn voor- ganger stond, moest hij erkennen, dat deze de waarheid had gesproken en — dat hij zelf van meening veranderd was.

NIET HETZELFDE.

We spreken dikwijls van de „blinde heide- nen,” en stellen hen ons voor, als zeer onwet- end en zonder kennis, dan van alledaagsche dingen, als ruwe, onbeschaafde wezens.

Dit is echter lang niet altijd zoo. In Hin- dostan bijv. wonen tal van beschaafde, ont- wikkelde heidenen. Toch zijn zij blind, want het waarachtige Licht, onzen Heiland zien zij niet.

Een zendeling die eenigen tijd geleden op een marktplaats, tot het volk over Christus had gesproken, kreeg des avonds bezoek van een priester, een verceerder van Boeddha, dus een heiden. Deze man bleek zeer geleerd te zijn, sprak ook zeer vriendelijk, en zei tot den zendeling:

„Ik vind het zeer schoon, dat ge zulk een ijver hebt voor uw geloof. Maar is het wel noodig, het hier te verbreiden? Het komt er toch maar op aan, dat we goede menschen worden, en dat willen we allen. Uw geloof is wellicht heel goed voor de Europeanen, doch voor ons past het niet zoo. Bovendien is 't eigenlijk toch alles eenleer!”

„Vriend,” sprak de zendeling, „als er eens in een gasthuis veel zieken lagen, en iemand sprak: Het komt er niet op aan, wat genees- middelen zij innemen, of misschien ook heel geene; het doel van allen is toch beter te wor- den. Wat zoudt ge dan zeggen?”

„Dat zou dwaasheid zijn.”

„Is uw rede dat dan ook niet?”

Op deze vraag wist de ander geen antwoord. Hij ging heen. Zeker heeft hij ernstig over deze vraag nagedacht. Want eenige maanden later, kwam diezelfde priester tot den prediker van Christus, om zich te laten onderwijzen in de leer des Evangelies. Later werd hij gedoopt en aan de kleine gemeente der Christenen toegevoegd.

AAN VRAGERS.

Hoe is het kunstje te verklaren, dat water warm gemaakt kan worden in een zakje van papier, dat boven een kaarsvlam hangt, en het papier niet verbrandt. Of is het pa- pier zoo gemaakt dat het niet kan branden?

Vriend B., die dit vraagt, noemt de zaak een „kunstje”. Dat nu is het slechts in schijn. Want iedereen kan het, als hij voorzichtig te werk gaat, wel doen. Ook is er geen bijzonder papier toe noodig. Men kan gewoon schrijfpapier ne- men, daarvan een zakje maken of anders een van ander papier; als 't water er maar eerst even in staat, tot het papier goed vochtig is. Hangt men het dan boven de vlam zoo zal het water heet worden, ja gaan koken, maar 't papier verbrandt niet.

Hoe dat nu komt? Wel, eigenlijk brandt pa-

pier, zoo als het daar is, nooit geheel, maar enkel de koolwaterstof die er in zit, en deze ook alleen bij zekere hitte. Dat ziet men daaruit, dat verbrand papier altijd asch en zelfs nog veel overlaat.

Nu is het water een goede warmtegeleider, dat wil zeggen, het neemt veel warmte op. Papier doet dit niet. Een stuk papier verwarmt men niet gemakkelijk, en blijft ook niet lang warm. De hitte van de vlam deelt zich dus door 't papier mee aan 't water, dat de warmte opneemt, maar aan het papier onttrekt of liever, belet dat dit heet wordt. Het verbrandt dus niet.

Vriend B. kan hetzelfde zien, als hij b.v. een stukje linnen spant om een horlogekas, vooral die wat bol is. Houdt hij 't horloge boven de vlam, dan wordt het metaal heet warm, maar het linnen verbrandt niet. (t Best is een losse horlogekas te nemen, wijl het uurwerk wel eens onder dat braden kon lijden).

Een tweede vraag loopt hierover, of de ster- ren ook bewoonbaar zijn en of men daarom- trent ook iets heeft ontdekt. Hieromtrent kun- nen we zeggen, dat op deze vraag, die meer gedaan is, het eenig antwoord moet luiden: De meeste ons bekende sterren zijn onbewoon- de, enkele bewoonbaar, ontelbaar vele ons geheel onbekend. Daarop komt ongeveer al wat de sterrekundigen weten neer.

CORRESPONDENTIE.

Enkele andere vragen hopen we weldra te behandelen. We herhalen echter ons verzoek om alleen denulke in te zenden, die ook voor anderen van belang en tevens voor deze af- deeling geschikt zijn. Wat hiervan niet voldoet moet uiteraard ter zijde worden gelegd.

HOOGENBERG.

INGEZONDEN STUKKEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie)

Geachte Redactie!

Mag ik beleeft voor het volgende een plaatsje verzoeken?

In het publiek verslag van de vergadering der Classe „Woerden”, voorkomende in het laatste nummer van *De Herauld*, komt een mededeeling voor, die niet geheel juist is.

De Deputaten voor de Zending deelen o. a. mede: „Dat Utrecht heeft gevraagd, of onze Classen het Zendingsterrein Poerwoerdje zouden willen overnemen.”

Het ware voorzichtig geweest, zoo men heel deze mededeeling in dit publiek verslag had weggelaten. De publieke vermelding is voor niemand van enig belang, maar kan wel schaden en is zeker voor Utrecht en voor zijn missionairen Dienaar niet aangenaam.

Te meer nog, nu de mededeeling niet juist is. Men kan daaruit lezen, dat *Utrecht* die vraag aan de Classen gedaan heeft.

Doch door de *Kerk van Utrecht* is niets ver- zocht aan de Classen Woerden, Leiden en Den Haag.

Maar de *Kerk van Delft* heeft als „eendende Kerk” bij de Deputaten der Classen voor de Zending de zaak voorloopig ter sprake gebracht, om hun oordeel over dezelfde te kennen.

Deze Kerk deed dit, omdat de Kerkraad van Utrecht een zijner Dienenaren had opgedra- gen, om eens met den Delftschen Kerkraad te spreken over een mogelijk voorstel, om van terrein te verwisselen.

De Kerkraad van Utrecht's Kerk wenschte te weten, of zulk een voorstel, indien het werd gedaan, bij den Delftschen Kerkraad instem- ming zou vinden, dan wel op ernstige bezwaren zou stuiten.

In 't laatste geval zou men de zaak laten rusten, in 't eerste geval zou men met de me- derkende Utrechtse en Geldersche Classen hebben overwogen of een voorstel tot terrein- wisseling zou worden gedaan.

Utrecht's Kerkraad heeft dus die van Delft eens gepolst, eer hij een stap deed op den be- doelden weg.

De Delftsche Broeders hebben dit ook goed begrepen.

Maar zij oordeelden, — en Utrecht's ge- zonden Dienaar stemde hiermede in, — dat het toch noodig was, om ook de Deputa- ten der Classen Leiden, Woerden en Den Haag eens te polsen, omdat ten slotte de be- slissing toch bij de Classen stond en het dus van belang was te weten, hoe de bedoelde Deputaten hun Classen, in geval zoo'n voor- stel inkwam, zouden adviseeren. Ook zou het oordeel van den beroepen Dienaar, Ds. Netelen- bos, worden gevraagd.

De Kerkraad van Delft heeft dus op zijn beurt met deze deputaten voorloopig het voor- en tegen van zulk een terreinwisseling besproken, en die van Utrecht verwachtte van Delft het resultaat dier bespreking te zullen vernemen.

Hij ontving echter het antwoord van de Deputaten.

Het schijnt dus, dat men het officieus en confidentieel karakter niet 't oog heeft verloren en is gaan handelen, alsof men met een officieel voorstel had te doen.

Ter wegneming van deze verkeerde voorstel- ling en ter voorkoming van onjuiste vermoedens en gevolgtrekkingen meende ik deze toelichting van bovenbedoelde publieke „mededeeling” ook in 't publiek te moeten geven.

Met dankzegging voor de verleende plaats- ruimte heb ik de eer te zijn hoogachtend.

Uw dw. d.

Ds. P. J. W. KLAARHAKKEL.

Gezondheids-Gezondheid.

Gezondheids-Gezondheid.

Gezondheids-Gezondheid.

Gezondheids-Gezondheid.

Gezondheids-Gezondheid.

Gezondheids-Gezondheid.

Gezondheids-Gezondheid.

Gezondheids-Gezondheid.

Gezondheids-Gezondheid.

Gezondheids-Gezondheid.

Gezondheids-Gezondheid.

Gezondheids-Gezondheid.

Gezondheids-Gezondheid.

Gezondheids-Gezondheid.

Gezondheids-Gezondheid.

Gezondheids-Gezondheid.

Gezondheids-Gezondheid.

Gezondheids-Gezondheid.

Advertentiën.

Den 28sten Juli 11. overleed op de plaats *Vlakfontein*, tot onze diepe droefheid, onze geliefde Moeder

RIEUKWJE TURKSTRA,

Weduwe van D. WADMAN, in den onder- dom van ruim 82 jaar.

A. POSTHUMUS MEYJES—

WADMAN.

F. L. POSTHUMUS MEYJES.

P. K. Bronkhorstspuit,

district Pretoria (Transvaal).

Volstrekt enige kennisgeving.

Hedenavond zes uur overleed, na een ernstige ziekte, nog onverwacht, mijn ge- liefde Echtgenoot en der Kinderen zorg- zame Vader,

JAN WILLEMS BAKKER J.D.ZN.,

na een werkzaam leven, in den ouderdom van 56 jaar.

De dood was voor hem geen betaling der zonde, maar een doorgang tot het eeuwige leven. Zijn vertrouwen was op zijn Heer en Heiland. Dit troost ons in onze diepe smart.

Wd. J. W. BAKKER—

VAN HEIJMEN.

A. BAKKER.

J. BAKKER.

H. BAKKER.

E. BAKKER.

L. BAKKER.

G. BAKKER.

Groningen, 30 Augustus 1903.

Het heeft den Heere behaagd, onzen geliefden Broeder,

W. J. M. GROOTENDORST,

in leven Diaken, door den dood van ons te nemen.

Voor de Gemeente en voor de treurende Weduwe is het een heerlijke vertroosting, dat hij is ingegaan in de rust die daar blijft voor Gods volk.

Troostte de H. G. verder de bedroefde Weduwe en hare kinderen.

De Kerkraad der *Ger. Kerk te Boskoop*.

Namens deszelfs,

O. D. EERDMANS, *Præses*.

F. J. GROOTENDORST, *Scriba*.

Dankbetuiging.

F. HOFMAN

EN

T. HOFMAN—CROSSEN

betuigen hun vriendelijken dank voor de vele blijken van belangstelling bij hun Huwelijk onderhouden.

Oudeja H. O. en N., Aug. 1903.

L. G. WEISZ & Co.,

Commissionairs in Effecten,

WESTERMARKT No. 21

AMSTERDAM.

Bij J. H. KOK, te Kampen, gaat ter perse:

Eenige Brieven

aan een Vriend te Jeruzalem

door

W. H. GISPEN,

Oud-Redacteur van de *Bazuin*.

Prima Preekboekjes.

met 24 bladz. en 28 of 34 lijnen, met omval en etiket, per 100 f 2.75, fr. huis. Bestellers, die eens bestelden, komen telkens terug.

H. GERS P.Z.N., Donsburg.

Portefeuilles voor Preekboekjes in half lederen rug en hoeken, 60 Cents.

VRIJE UNIVERSITEIT.

ADMISSIE-EXAMEN.

Het eerstvolgend EXAMEN ter toelating tot de lessen aan de Vrije Universiteit gegeven, zal D. V. worden afgenomen op een nader te bepalen dag in September. Hun, die zich daaraan wenschen te onderwerpen, wordt verzocht, zich met opgave van ouderdom, woonplaats en der faculteit, waarin zij wenschen te studeren, schriftelijk aan te melden bij den ondergeteekende, vóór of op Maandag 14 September.

Daarbij worde herinnerd aan het volgende Senaatsbesluit, betreffende het Hebreeuwsch:

„Aan hen, die tot de colleges in de Hebreeuwsche taal en de Bijbelsche antiquiteiten wenschen te worden toegelaten, zal, na gunstigen uitslag van het Admissie-Examen, een afson- derlijk examen worden afgenomen in de eerste beginselen der Hebreeuwsche taal, waaruit zal moeten blijken, dat de candidaat met behulp van het woordenboek een paar verzen Hebreeuwsch grammatisch kan ontleiden en verhalen. Aan dit examen moeten zich onderwerpen allen, die tot de colleges in de Hebreeuwsche taal en de Bijbelsche antiquiteiten wenschen te worden toegelaten, dus ook zij, die met gunstigen uitslag het eindexamen aan een Gymnasium of voor de Staatscommissie hebben afgelegd.”

De doc. der lit. fac.,

Dr. J. WOLTJER.

Het versch bewaren van

Vruchten en Groenten

in wijdmondsglazen met automatische sluiting, zonder beugel of schroef, zoowel voor huiselijk gebruik als in het groot, door middel van Week's Sterilisator.

Uitvoerige werkcrecepten op grond van eigen ervaring worden er bij verstrekt. Inlichtingen aan het Depôt en proefstatie te *Bloemendaal* (N.H.), waar ook steeds gevulde monsterglazen in voorraad zijn en bezoekers gaarna ontvangen worden.

Zich aan te melden bij D. DE CLERCQ, *Bloemendaal* (N.H.), waar ook steeds gevulde monsterglazen in voorraad zijn en bezoekers gaarna ontvangen worden.

Aileen de glazen met het gedeponeerde merk „Frischhaltung” zijn echt. — Let op namaak.

Tischleindeek d'ich

Wed. P. VAN ELK & ZONEN,

DAMRAK 60 en DAM 15-17

Koopen en verkoopen EFFECTEN en vreemde COUPONS. Wisselen Gouden en Zilveren MUNTEN en vreemde BANKNOTEN. Sluiten PROLONGATIËN en BELEE- NINGEN. Nemen gelden à DEPOSITO tot dagelijks vast te stellen rentekoers.

Amsterdamsche Maatschappij van Levensverzekering,

gevestigd te

Amsterdam, Keizersgracht 547-549,

sluit alle Kapitaals-verzekeringen, Weduwe-pensioenen, Lijfrenten, enz.

Groningsche Hypotheekbank voor Nederland,

Gevestigd te GRONINGEN.

OUDE BOTERINGESTRAAT No. 72, hoek MUURSTBAAT.

Commissarissen: PROP. MR. D. P. D. FABRIS, J. H. DE WAAL MALEFJIT, A. W. SCHIPPERS, JHR. H. A. WITTEWAALL VAN STOUTWEGEN, H. LUKING, MR. P. DIELEMAN, E. G. WENTINK, J. BOUWES, JOH. TERPSTRA en MR. H. VAN DER VEGTE.

Raad van Toezicht: J. BOUWES, JOH. TERPSTRA, MR. H. VAN DER VEGTE.

Verstrekt geld op eerste Hypotheek, zonder vooruitbetaling van rente. Geeft uit 4 pCt. Pandbrieven, koers 100 pCt., in stukken van f 1000.—, f 500.—, f 100.— en f 50.— verkrijgbaar ten kantore der Bank, bij hare Agenten en bij alle Commissarissen en Makelaars in effecten. Inlichtingen worden verstrekt te Amsterdam door de H.H.: L. G. WEISZ & Co. Westermarkt 21 en RADIUS en DANE, Keizersgracht 207 en *Hilversum*, Torenlaan 54; te Rotterdam door den heer H. DANE, Haringvliet 49.

De Directie:

M. BROUWER, Mr. W. SWITTERS, F. J. BOLT.

De ORGELS EN PIANO'S VAN BREEBAART'S

Orgelhandel,

zijn de instrumenten bij uitnemend- heid, in ELK OPZICHT.

IMPORT, EXPORT.

DAMRAK 20/22

bij 't Centraalstation,

AMSTERDAM.

Vraag CATALOGUS.

Verschenen bij ZALSMAN, Kampen:

Bethlehem Ephrata.

De merkwaardigheden van onze Heeren ge- boorteplaats en van hare naaste omgeving van de vroegste tijden tot heden.

door E. F. H. WOLF.

247 blz. Prijs f 1.50, geb. f 1.90

RECHTVAARDIG VOOR GOD.

door W. H. GISPEN.

101 bladz. Prijs 75 ct. geb. f 1.10

BESTUUR EN AANMOEDIGING

voor ieder die ernstig de zaligheid zoekt.

door J. A. JAMES.

184 bladz. Vrijd. druk. 60 cent.

IRIS.

Leesboek voor de Christ. School.

door L. v. ZUYLEN en B. v. d. VELUWE.

80 bladz. Prijs 25 cent.

Uit de school geklapt

Een bundeltje schetsen uit het schoolleven.

door L. VAN ZUYLEN.

112 bladz. Prijs 50 cent.

Alle Boekh. nemen bestellingen aan.

Bij J. H. KOK, te Kampen, verschenen

heden de 2e druk van:

De Schepping,

door

F. BETTEX.

Prijs f 0.65. Gebonden f 1.—.

Bij alle Boekh. voorhanden en ter inzage te bekomen.

Nieuwe uitgaven van JAN HAAN te Groningen:

D. FELIX, V. D. M. te Roden, Pre- dikers en Prediken. . . . . f 0.80

In netten linnen band. . . . . f 1.20

J. DEKKER, V. D. M. te Kollum. „Ni Dieu, ni Maître”. 0.20

J. DEKKER, V. D. M. te Kollum. Het ijdel loten. 0.15

Alom te bekomen.

BRIEFKAART

met Z.E. Dr. A. KUYPER, uitgegeven ter herinnering aan de 23ste jaarverg. van de Vereen. v. H. O. te Dordrecht, 2 Juli 1903.

De rate oplage was denzelfden dag uitver- kocht, de ade oplage verschenen heden.

Prijs 5 Cents per stuk.

Franco toezending na ontv. van het bedrag.

W. FLOEGERS,

Gr. Kerkebuurt 29, Dordrecht.

TROOST MIJN VOLK.

JESAJA'S TROOSTBOEK